BIBLIOTECA CENTRALĂ A ASOCIAȚIUNII SIBIIU

ANUL XXII. Seria II. — No 795 — 4 pagini 5 LEI — C. — Luni 11 Ianuarie 1943

GAZETA SPORTURILOR

Birourile: Str. Inginer Anghel Saligny No. 2 Bucureşti

Telefoane: Direcţia şi A-ţia 3.26.60; Secretariat . . 5.91.85; Provincia . . 5.91.85; Tipografia . . 3.26.60

Prim Redactor N. Papagheorghe

ABONAMENTE: 1 an . . . . Lei 1200; 6 luni . . . „ 600; Autorităţi, Instituţii, cluburi: 3000 lei

Proprietar: S. A. GAZETA SPORTURILOR; Inscris Trib. Ilfov sub No. 282/938; Administrator Delegat: Al. Iliescu

Chiar atâta lipsă de interes?

In fiecare an, în jurul atrenamentelor de iarnă s'au iscat discuţii. Uneori inutile, alteori utile. In fiecare an s'au căutat cauze, s'au explicat probleme, sau lămurit fenomene impuse de acest sezon mort. Dar în nici un an, , tristeţea realităţii nu era mai de actualitate ca anul acesta.

Înţelegem vremurile prin care trece sportul românesc. Le înţelegem fiindcă din mijlocul lor venim şi în mijlocul lor trăim zi de zi. Ştim că sunt greutăţi pe care le bănueşti de netrecut şi care descurajează iremediabil şi definitiv.

Dar sportul e o luptă însăşi. Am învăţat pe stadioane că ne biruim unii pe alţii, să ne contractăm efor ţiile şi să năzuim spre victorie. Am învăţat în lupta de pe pistă cum se învinge greutăţile. Hai spune tu cel ce vroiai vara trecută să abandonezi după 2560 m. când ştiai că până la start mai sunt 500 metri. Sau spune tu cel ce-ai depăşit la lungime sau ai dărâmat stacheta la prăjină sau înălţime. Ce miracol ţi-a dat puteri de titan să treci dincolo de efort.

Şi spune tot tu, după ce ai ajuns la start, după ce ai trecut la o săritură peste performanţa pe care ţi-o făurişeşi în gând, n'ai zâmbit, covârşit de efort sau de emoţie? Şi n'ai plecat depe stadion fericit că nu te-ai dat bătut?

In actualul sezon, problema antrenamentelor nici n'a mai fost „ fond o problemă. Nu s'a mai gândit nimeni la ea. Era o noantă atât de exterioară noţiunii de atlet încât o eventuală tangenţă părea o ironică glumă. Şi cum nimeni n'avea timp de glumă, nu s'a glumit de loc. Iarna aceasta nu s'a făcut antrenament de sală şi nici în aer liber. Şi probabil că nici nu se va mai face. Au promis cluburile o activitate, au promis atleţii prezenţă.

Aici, nici o expresie nu poate fi mai potrivită decât cea culeasă din gura maidanului — «aiurea» Da, asa-i realitatea: «aiurea». A coborât puţin mercurul în termometrul — fiindcă slavă Domnului suntem în Ianuarie şi atleţii s'au adunat de poveşti în gura sobei.

Ii ştim pe cei ocupaţi. Cei ce într'adevăr nu pot avea necesarul timp antrenamentului. Nu lor le sunt adresate rândurile de mai sus. Dar sunt o sumedenie de aşa numândru aşa, dar care n'au în sânge dragostea şi dorul de performanţă.

Se cunosc. Apar vara, poartă pe piept un tricou, în picioare o pereche inutilă de pantofi cu cue. Şi fac paradă.

Sunt «trecătorii» prin atletismul românesc. Şi tocmai dela ei aşteptam. Măcar acuma, în ceasul din urmă, mai puţină lipsă de interes. Căci tocmai acuma, când mulţi dintre noi, dintre cei mai buni, sunt în drum spre glora militară, tocmai acuma cei rămaşi au nu datoria ci obligaţia să lupte pe stdoane.

Sportul românesc, prin vremurile de azi, pe umerii lor se sprijină. Şi n'am dori umeri plăpânzi.

P. Hidioşanu

SPORTUL MUNCITORESC IN GERMANIA

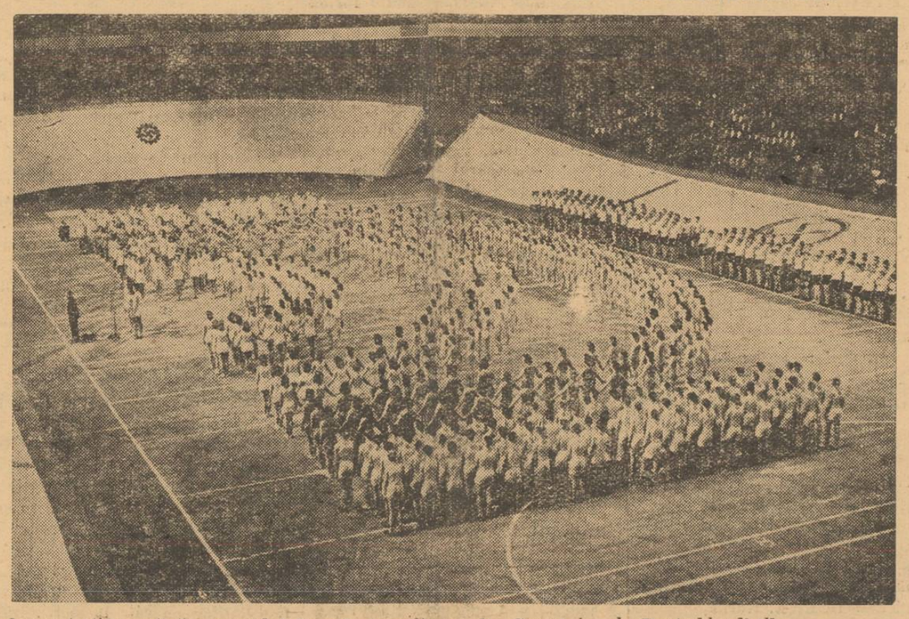

O demonstraţie sportivă a grupului feminin muncitoresc din Germania, la Deutschlandhalle.

O RAITA PRIN GRUPARILE BUCUREŞTENE

Cum se prezintă efectivele echipelor în preajma sezonului de primăvară. Culoarea kaki predomină

La aproximativ două luni înainte de începerea sezonului de fotball, într'un moment în care jucătorii şi conducătorii gustă din ultimele zile de vacanţă, care este situaţia efectivelor celor 12 grupări din campionatul de războiu?

Iată o întrebare care s'ar părea că nu-i deloc actuală, dar care — în realitate — se pune foarte des în cercurile apropiate grupărilor. Chiar de pe acum, pentru că din toamnă şi până acum unele efective au suferit defecţiuni — mai mult sau mai puţin mari — datorită împrejurărilor, şi problemele trebuesc rezolvate din timp, înainte de reluarea antrenamentelor.

Trebuesc găsiţi înlocuitorii celor care au plecat să-şi facă datoria şi aceasta nu-i lucru uşor astăzi.

Iată, în câteva cuvinte, cum se prezintă astăzi efectivele grupărilor din campionatul de război şi anume, cele din Bucureşti.

Unul care stă foarte bine

Să începem cu Rapid, ca să luăm grupările în ordinea din clasament.

In prezent, feroviarii stau cel mai bine, pentru că efectivul — cu o singură excepţie — este intact.

Excepţia o constitue Filoti, care îşi face stagiul militar. Dar în locul lui a venit — tot dela datorie Dan Gavrilescu care-l va înlocui. Şi din atac nu va lipsi nimeni; în centru va continua să joace Asbiceanu şi inter-dreapta Radu Florian, Tănăsescu, Bogdan şi Ritter rămân pentru celelalte două posturi.

Nici o lipsă şi'n apărare: Negru, Sadowsky, Ghiuriţan, Moldoveanu, Costea, Răşinaru şi Wetzer III.

Sosiri şi plecări în Obor

In Obor se pregăteşte de plecare Rugubeiu, dar s'a înapoiat Gică Petrescu. Deasemenea, sunt sub arme Paraschiva şi Anghelache, de serviciile cărora însă, Unirea Tricolor speră să se bucure şi în sezonul de primăvară.

In rest, efectivul rămâne intact: Cristea, Marinescu, Ilieşcu, Boteanu, Florea, Bodea, Dumitrescu, Marinescu, Sonny, Cârjan, Criciotoiu, Florian

JOHNY DUMITRESCU

Deci, mod ficări nu prea multe şi nici prea importante.

Confuzie la Sp. Studenţesc

In tabăra universitarilor situaţia nu se anunţă prea bună.

Portari au: Ionescu şi Constantinescu (dacă acesta rămâne în Bucureşti).

Fundaş este unul singur: Teodorescu. Duce se pare că nu va mai juca, iar Nicu Virgil este concentrat.

Din linia de halfi, sîguri sunt Drăgan, Constantinescu-Grecu şi Titi Dumitrescu. Iar din atac vor lipsi Mihăilescu — care este suspendat şi Beraru, care este încorporat. Proobabil vor juca — din când în când — Gică Popescu şi Schulder, dar sîguri sunt numai Dumitrescu II, Bobancu şi Prioopie.

Din nou culoarea kaki

Juventus are şi el jucători în haine kaki: Pepelea, Ardeleanu, Budan, Cornea, Tănăsescu, Flamaropol. Va urma Stoian şi nu ştie pe care din ei va conta în sezonul de primăvară.

S'ar putea să nu-i aibe pe toţi, sau să aibe pe câţiva şi — în schimb — să plece alţii. Sau să rămână toţi. Incertitudine, deci,

Deocamdată s'a înapoiat Oană, iar Negrescu, Ghuan, Gorgorin, Gică Andrei, Iordache, Bărbuleanu, Naciu şi Dorî sunt în Capitală

TORJOC

Două semne de întrebare

De Venus şi Carmen n'am aflat cine ştie ce. Dealtfel, nici nu am întâlnit pe cineva din aceste grupări.

Tot ceea ce ştim este că Cearughin a fost încorporat, că Humis a devenit un pasionat al boxului, că Iordache este în Bucureşti, că Befa face — cu succes, negustorie şi că atât Venus, cât şi Carmen anunţă refacere, redresare pentru la primăvară.

In ce priveşte efectivele însă, nimic mai mult.

Desigur că nu ştiaţi...

MARELE ACTOR G. STORIN

a fost cândva un pasionat polisportiv, cu frumoase performanţe

Frânturi din viaţa sportivă a Bucureştiului de acum patru decenii şi mai bine

Inalt, masiv, de o supleţă şi o tinereţe surprinzătoare, d. G. Storin, acest mare meşter al scenei, este o figură proeminentă a teatrului românesc, ale cărui puternice realizări stăruie în mintea celor care l-au văzut.

O prezentare a d-sale ar umple pagini întregi pentru a putea cuprinde, abea sumar, notaţi bine, marea galerie de tipuri întruchipate dealungul celor aproape patru decenii închinate zeiţei Thalia. —

Nu vom face deci o incursiune în acest domeniu, în care alte condeie au deplină precădere, ci noi, potrivit îndeletnicirilor noastre, ne vom îngădui să vă prezentăm pe

Sportivul Storin

Ceeace facem aci — precizăm nu are pretenţia de a fi un interview-express, nici chiar un interview simplu, pentru că, pur şi simplu, maestrul Storin este cu desăvârşire împotriva interviewurilor. Mai cu seamă astăzi, când interview-uri, pe pagini întregi — acordă şi «vedeta» (?) ilustră necunoscută a unei oarecare trupe de teatru, de dubioasă calitate artistică, după «o lungă şi glorioasă» carieră de câteva «şansonete» pornografice.

Interviewuri obscure. plătite fireşte de «vedeta» (?) cu parale dar fără talent.

Demnitatea acestui mare actor este, deci, pe deplin justificată principiile d-sale potrivnice interviewurilor — astăzi atât de denaturate şi fără merit — nefiind deloc o autentică eleganţă boierească a unui actor pentru care scena este un cult şi nici decum mijloc de mercantile combinaţiuni — în defavoarea adevăratei arte. —

Frânturile de amintiri, de mai jos, i le-am «furat» în cabină, între două replici, când aflând că semnatarul acestor rânduri e sportiv d. G. Storin, cu finaţi bonomie, a prins să depene, firul îndepărtat al unei vieţi sportive întens trăite....

Acum 45 ani...

Sfârşitul veacului trecut...

Bucureştiul romantic, cucoanele în rochii fosnitoare făcându-şi plimbările serale la Şosea, în trăsuri....

Sporturile erau apanajul oamenilor instăriţi....

Singurul sport organizat serios era ciclismul — faimosul velodrom de lemn Cazzavilan cunoscând o vogă excepţională.

La Şosea sportul «micii regine» se practica pe o scară întinsă. Apăreau peatunci acele velocipede gigantice, cu o roată mare şi una mică, ciclistul fiind cocoţat deasupra roţii mari.

Dumitrescu — (NR tatăl colegului nostru mai mare Jenny Dumitrescu) — fiind renumit în goana pe acele dificile velocipede.

Pe terenul Dobriceanu se alergau curse de biciclete aproape în fiece Duminică.

Juniorul Gheorghe Hagi Stoica (aleas Storin) fiul unei vechi familii cu vază în oraş (n. r. vezi «Bucureştii de altă dată de Bacalbaşa) era, în timpul vacanţelor, un înfocat şi totodată bun pedaleur.

Plachetele, medaliile cu panglici, eşarfele şi obiecte de artă, stau mărturie a isprăvilor sportivului Gh. Hagi Stoica (mai târziu în Teatru, Storin).

Dintre adversarii reţine luptele înverşunate cu Arion, Montezzi şi Paicu. Din aceste lupte cicliste păstrează şi astăzi urme neşterse pe coate şi genunchi, urmare, desigur, a inevitabilelor căzături — atât de frecvente, pe pistă.

Faptele se petreceau între anii 1897—1900.

Un raid de pomină

Un ciclist bine cunoscut pe acele vremuri era Velescu. Îşi pusese omul în gând să se ducă pe bicicletă la Ploeşti şi înapoi Proectul, ca isprava, apăreau desigur temerare — ziarele i-au publicat poza, i-au închinat articole lungi. — Când a plecat dela «Capul Podului» (n. r. Piaţa Victoriei de azi) public mult

(Continuare în pag. III-a)

Antrenamente

cu o lună înaintea campionatului

sau - nu este exclus - şi mai devreme

Problema reluării antrenamentelor grupărilor, mai bine zis rezolvarea acestei probleme este în funcţie de data începerii campionatului.

Am stat de vorbă aseară cu un conducător de grupare (Rapid) şi ne spunea că dacă la 15 Martie va începe sigur campionatul, Martie va începe sigur campionatul, atunci gruparea sa va lua antrenamentele la 15 Februarie. Adică, cu o lună de zile înainte.

Pe de altă parte însă, acelaş conducător feroviar, cum şi unul oborean (este vorba de d-nii Bauer şi Titi Cristescu) ne-au spus că dacă condiţiunile vor fi favorabile antrenamentelor pe teren, nu este exclus ca activitatea să înceapă mult mai de vreme.

Cum se vede, reluarea activităţii a început să preocupe în mod serios grupările.

Sportul în concepţia pedagogilor moderni

II

François Rebelais

(urmare)

Am văzut în numărul trecut, care era sistemul de educaţie în şcoala din timpul lui Rabelais. Nu am reprodus însă decât acele pasagii care se referau la problema educaţiei fizice, mai precis — pentrucă nu putea fi vorba de o educaţie fizică propriu zisă — la grijea de sănătate şi higienă.

Şcoala din aceea vreme se adresa numai memoriei; elevul era forţat să înghită pe nerăsuflate sute de fraze încâlcite pe care trebuia să le reproducă întocmai, deşi nu le înţelegea.

Indrumătorii lui nu puteau primi nici pe departe numele de «părinţi», «prieteni ai copiilor» etc.; argumentul lor cel mai evident şi bine simţit era biciul.

Nu se poate spune că există o metodă. Pentru ei orîcare era bună. Cele mai elementare reguli fără de care individul nu se desvolta normal nici sufleteşte, nici fiziceşte, erau ignorate şi nu numai atât, chiar disprefuite.

Fără să facă o critică făţişe a celor în mijlocul cărora trăia, Rabelais, descriind toate acele fapte îi ironizează şi-i judecă cu multă asprime.

Contrastul între modul cum concepeau şcolasticii educaţia şi modul în care o concepe Rabelais nu va apare atuncî când vom discuta latura pozitivă a sistemului său.

Cum a fost educat Gargantua de către Panocrates

In capitolul XXIII al cărţii întâia, Rabelais îşi prezintă concepţia sa asupra educaţiei. Pentrucă nu ne-am propus să facem un studiu curat pedagogic, ci numai o prezentare a ideiei de sport în scrierile diferiţilor autori, vom sublinia deci numai acele fraze pe care ni le-am propus să le cercetăm.

Dela începutul capitolului ne apare o ideie destul de interesantă, care poate fi aplicată în orice ramură de activitate.

Pentru a trece la lucru temeinic, Parnocrates îl făcu pe Gargantua să uite tot ce învăţase de la vechii perceptori.

Deci nu o transformare a cunoştinţelor rău asimilate, ci o nouă învăţare.

Panocrates îi a organizat în aşa fel orariul încât Gargantua nu pierdea nici un minut. Educaţia intelectuală morală, estetică, fizică, toate înbinau perfect în sistemul lui Rabelais.

Elevul pe care-l presintă el nu se scoală la ora nouă, ci la patru dimineaţa, iar prima grije se adresa higienei. (Nu trebiue să uităm că Rabelais a fost în viaţa sa medic — probabil bun).

După ce-l fricţionau, îşi zicea rugăciunea, studia starea cerului, iar «acesta fiind făcute, era pieptănat, îmbrăcat şi parfumat în care timp i se repetau lecţiile precendente... aceasta dura câte odată două—trei ceasuri, dar deobiceiu începeau odată cu terminarea toaletei. Pe urmă, timp de trei ceasuri îşi făceau lecturi».

Va să zică, întâi grija de curăţenie, după care se trecea la învăţătura propriu zisă.

«După aceasta ceeau vorbind despre cele citite şi se duceau pe câmpii unde se jucau cu mingea, jucau oina, mingea cu racheta în trei şi-şi exersau corpul cu bună

(Continuare în pag. III-a)

DRAGAN

Anchete fulger

Un antrenor, un arbitru

şi un conducător de grupări despre cursurile de instructori de foot-ball

Mai sunt câteva zile şi se vor inaugura cursurile de instructori de football, cursuri care au produs interes în rândurile sportivilor.

Cum sunt privite însă, aceste cursuri?

Iată ce-am întrebat — întâi — pe Braun, cunoscutul antrenor care actualmente activează la gruparea Jiul din Petroşani. Având timp liber, Braun s'a repezit până la Bucureşti şi ascară l-am prins la federaţie.

— «Este o măsură bună. Pentru moment, deoarece nu trebue să ne oprim la atât».

Mai mult n'a vrut să ne spună. In orice caz a spus mai mult decât un arbitru, d. Emil Kroner — preşedintele C. C. A. — care a fost de un laconism îngrozitor:

— «Ce credeţi despre cursurile de instructori?».

— «Sunt necesare».

Nimic mai mult. Nici măcar un punct s'au ghilimele (cele de mai sus ne aparţin).

Probabil însă, că şi unul şi altul au ţinut seamă de situaţia pe care o au în sport şi au vorbit în consecinţă. Nu vrem să spunem — fereacă Domnul! — că s'au obţinut dela mai mult, dar probabil că şi-au rezervat dreptul de a spune mult mai târziu.

In schimb, d. C. Bauer, dela Rapid, a fost mai darnic şi ne-a acordat o reparaţie. A vorbit mai mult, dar — din păcate — în tangentă. L-am întrebat şi pe d. Bauer ce crede despre aceste cursuri şi el ne-a spus:

— «Federaţia ar trebui să se îngrijească de grupări, de situaţia lor pentrucă astăzi sunt într'o criză acută. Dacă grupările merg bine, merge bine şi federaţia şi footballul nu are decât de profitiat. Dacă grupările ajung prost, ajunge şi federaţia şi footballul. Noi avem cele mai bune regulamente, cele mai frumoase teorii, cele mai mari proecte şi suntem cei mai mari teoreticieni din Europa, dar am ajuns în regres.

Şi asta interesează şi are importanţă cel mai mult».

In urma acstui răspuns, am renunţat la chestionarea sportivilor.

Ne-am mulţumit cu primele două răspunsuri şi am întrerupt brusc ancheta noastră.

O competiţie inter-bucureşteană pentru matchul Bucureşti-Berlin

Singura soluţie ca acest joc să se dispute la 21 sau 28 Martie dacă germanii nu acceptă o dată mai târzie

Scriam eri că federaţia germană de football a invitat o echipă a Capitalei la Berlin pentru jocul revanşe cu Berlin la 21 sau 28 Martie şi remarcam că datele nu ne convin deloc din aceleaşi motive care ne-au determinat şi altădată să declinăm invitaţia.

Intr'adevăr, în timp ce în Germania activitatea footballului nu încetează niciun moment în cursul iernii, deci jucătorii berlinezi — în cazul nostru — au jocuri în picioare şi sunt în formă, la noi activitatea abia începe la mijlocul lunei Martie. Cu alte cuvinte, la data când ar trebui să jucăm matchul cu Berlin, jucătorii se află la început de sezon, cu febră muschiulară şi cu carecare stângăcie în controlul balonului, datorite sistării activităţii iarna. Ori, în asemenea condiţiuni este exclus să putem contracta o întâlnire internaţională şi mai ales în deplasare.

In situaţia aceasta ne-am mai aflat şi am procedat la fel, pentrucă împrejurările ne forţau. N'am acceptat invitaţia.

Dar dacă voim să jucăm totuşi la Berlin la 21 sau 28 Martie, nu există decât o singură soluţie: înfiinţarea unei competiţiuni rezervată — firesţe — echipelor bucureştene, competiţiune care să înceapă sau în penultima sau în ultima Duminică din Februarie. O competiţie care să dea posibilitate jucătorilor să se pună la punct cu forma prin jocuri cât mai multe şi care să se dispute după o formulă oarecare.

In acest fel putem avea jucători pregătiţi mai mult decât sufficient, în orice caz în măsură să poată susţine un joc internaţional.

Altfel, fără o competiţie, fără jocuri multe în picioare, şi numai cu obicinuitele pregătiri banale, jucătorii nu pot susţine un match indigen, dar mi-te unul internaţional. Şi, deci nu putem accepta din nou invitaţia berlinezilor. Care ne-ar putea oferi o altă soluţie: acceptând o dată în luna Aprilie sau Maiu.

Rămâne de văzut acum ce va decide comitetul federaţiei noastre.